

Európska únia začína hrať podľa ruských pravidiel

- CZ24 News | 19. dubna 2022

EU/RUSKO: Európska únia sa pripravuje na prijatie šiesteho balíka sankcií proti Rusku v momente, keď samotní lídri EÚ zisťujú, že ekonomické obmedzenia nefungujú a zasiahnu samotných Európanov ako bumerang.

Nové sankcie sa už prijímajú zo zotrvačnosti: Európa si uvedomila, že táto taktika zlyhala, a preto európski politici začínajú hovoriť o návrate vojenského nátlaku na Moskvu. A takáto zmena orientácie západných krajín je veľkým politickým víťazstvom ruského prezidenta Vladimira Putina.

Za zlom v politike Európskej únie možno považovať vyhlásenie, ktoré šéf európskej diplomacie Josep Borrell napísal v Kyjeve a zopakoval na druhý deň v Bruseli pre tých, ktorí neverili vlastným očiam. Vysoký komisár EÚ pre medzinárodné záležitosti a bezpečnostnú politiku dvakrát zdôraznil, že víťazstvo na Ukrajine sa musí dosiahnuť nie diplomaciou, ale vojenskými prostriedkami. Vojny sa vyhrávajú na bojisku!

V čom je senzácia? V skutočnosti, že Európska únia chcela po prvý raz vo svojej histórii vyriešiť ozbrojený konflikt silou zbraní a nie rokovaním. Aj keď, zdalo by sa, že ideológiou tohto integračného projektu je Kantov „večný mier“, teda zastavenie vojen a urovnanie prípadných rozporov dialógom.

V každom prípade v Európe, vo vnútri EÚ sa po začatí integrácie vojny naozaj skončili.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Túžba poraziť Rusko akýmkoľvek možnými prostriedkami pre Európu však prevažuje aj nad mierumilovnými základmi súčasnej etapy jej dejín.

V predchádzajúcich rokoch sa snažili poraziť Rusko najmä ekonomickým tlakom. Borrellovo bojovné vyhlásenie o vojne ktorú treba vyhrať na bojisku, sa zhodovalo s trpkým uznaním skutočnosti zo strany európskych politikov, že predchádzajúce opatrenia nátlaku na Moskvu nefungovali. Ani „deviata vlna“ sankcií, ktorá bola uvalená na Ruskú federáciu po začatí špeciálnej vojenskej operácie na Ukrajine, a ktorú sami Európania nazvali „totálna ekonomická vojna“, nedokázala zničiť ruskú ekonomiku a ešte viac prinútiť Putina, aby „zmenil svoje správanie“.

Politika sankcií teraz medzi Európanmi vyvoláva ostrý pocit rozpakov. Profesionálni rusofóbi sú v službe a požadujú od vedenia Európskej únie ďalšie a ďalšie sankcie, zatiaľ čo v Bruseli rozpačito krčia ramenami: áno, zaviedli sme už takmer všetko.

Teraz má EÚ z dostupných serióznych možností iba zákaz dodávok ruských energetických zdrojov. V

Európe pritom narastá názor, že ani toto opatrenie už nedokáže zvrátiť situáciu.

Ak odmietneme ruský plyn, uhlie a ropu naraz, zabije to ekonomiku Európskej únie a nie Rusko, ktoré bude síce tiež veľmi zasiahnuté, ale prežije, pretože nebude pripravené o energiu. A Európa áno.

A aj keď sa nastaví prechodné obdobie na postupné bezbolestné vzdanie ruského uhlia, ropy a plynu, potom Kremľ počas tohto obdobia presmeruje export energie na prémiové ázijské trhy a vo finále na tom ešte získa. Kam sa pohneš — všade problém.

Po zistení, že stávka na sankcie zlyhala, európski politici čoraz častejšie hovoria, že problémy s Ruskom treba riešiť vojenskými prostriedkami.

Ak teraz nie sú na Rusko pripravení zaútočiť, tak nie z mierumilovnosti, ale z vedomia jeho vojenskej prevahy. Keby mali Európania takú prevahu v zbrojení, akú mali donedávna v ekonomike, 22. jún 1941 by sa už dávno zopakoval. Ale dobre si zapísali slová starého otca Bidena, brilantné vo svojej jednoduchosti, že hypersonický raketový systém „Kindžal“ je obyčajná raketa, len je nemožné ju zostreliť.

To znamená, že teraz neexistuje ani vojenská parita. Krajiny NATO vojnu s Ruskom zaručene prehrajú. Preto vzdorovito nechcú zasahovať do bojových akcií na Ukrajine a sú pripravení pomôcť Kyjevu len spravodajskými službami, starou sovietskou technikou a dodávkami žoldnierov.

Pritom má EÚ v úmysle súčasnú situáciu napraviť a urýchlene začať zbrojiť. Programy prezbrojovania, zvýšené výdavky na obranu, budovanie nového Wehrmachtu, ktorý by nahradil dnešný biedny Bundeswehr. Aby sa konečne mohli vysporiadať s týmito ruskými „dedovskými“ obvyklými metódami.

Ako by na to všetko malo reagovať Rusko? S optimizmom. Áno, s optimizmom.

Putin prinútil Európsku úniu staviť na konfrontáciu s Moskvou v oblasti, v ktorej má Rusko taktickú, strategickú a historickú výhodu.

Práve v ekonomike by sa dalo povedať, že EÚ je gigant a Rusko trpaslík. V oblasti informačného, psychologického a kultúrneho vplyvu mala Európa tradične prevahu nad Ruskom. No presvedčiť ju, aby sa rozhodla pre vojenskú konfrontáciu, je ako nútiť Napoleona, aby ustúpil z Moskvy po starej Kalužskej ceste.

Dnes Ruská federácia vyniká v strategických zbraniach — to sa všeobecne uznáva. Aj keď sa pomer síl v tejto oblasti v budúcnosti zmení, Rusko bude mať stále kolosálne nevyčerpatelné zdroje na bojové operácie. Gigantické rozlohy Sibíri a Ďalekého východu, množstvo nerastných surovín, lacná energia, obyvateľstvo zocelené v extrémnych prírodných podmienkach obrovskej severskej krajiny — toto všetko Európa nemá.

Rusko je nezničiteľná krajina.

Presvedčil sa o tom Napoleon aj Hitler. V obidvoch prípadoch bola naša krajina vo vojne nielen s

Francúzskom či Nemeckom, ale s celou vtedajšou „Európskou úniou“. Zašla až do Paríža a Berlína.

Vidíme, že súčasná Európska únia sa na základe rusofóbie posunula do takej miery, že sa chcú presvedčiť o neporaziteľnosti Ruska aj po treťi, poslednýkrát.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Alexander Nosovič

ZDROJ: rubaltic.ru/editorial/20220419-voyna-ne-mir-evropa-nachala-igrat-po-pravilam-putina /News Front